

vender ord, der er omfattet af en finansiel virksomheds eneret til navn. Den, der overtræder dette forbud, er part i den del af sagen, der vedrører den pågældende.

Bestemmelsen i *nr. 11* er en sammenskrivning af tilsvarende bestemmelser i den gældende tilsynslovgivning.

I de tilfælde, hvor Finanstilsynet enten undersøger, om der er sket en overtrædelse af lovens forbud mod, at andre driver virksomhed, som er omfattet af forslagens § 7, stk. 1, 3 og 4, § 8, stk. 1 og 3, § 9, stk. 1 og 3, § 10, stk. 1 og 3, og § 11, stk. 1, eller hvor tilsynet påtaler en overtrædelse af denne bestemmelse, er den, som Finanstilsynets afgørelse er rettet mod, part i sagen.

Lovforslagets *nr. 12* svarer til en tilsvarende bestemmelse i den gældende tilsynslovgivning.

I tilfælde, hvor Finanstilsynet med hjemmel i den bekendtgørelse, der er udstedt i medfør af den foreslåede § 9, stk. 9, træffer afgørelse over for en virksomhed om, hvorvidt den kan tilbyde investeringservice uden tilladelse, vil den pågældende virksomhed være part i sagen.

Investeringsforvaltningsselskaber er den daglige ledelse i investerings- og specialforeninger. Når Finanstilsynet træffer afgørelse i en sag vedrørende det investeringsforvaltningsselskab, som administrerer en investerings- eller specialforening, kan afgørelsen rette sig mod ledelsen i investerings- eller specialforeningen. I situationer, hvor afgørelsen vedrører investerings- og specialforeningen, har disse efter *nr. 13* partsstatus i forhold til den del af afgørelsen, som vedrører dem selv, selvom afgørelsen meddeles til investeringsforvaltningsselskabet.

Efter *nr. 14* opnår den ansvarshavende aktuar partsstatus, såfremt Finanstilsynet påtaler, at den pågældende ikke har opfyldt sin oplysningsforpligtelse overfor Finanstilsynet.

Efter *stk. 3* får en person med særlig tilknytning til en finansiel virksomhed partsstatus i sin egen sag, hvis Finanstilsynets afgørelser retter sig direkte mod den pågældende, f.eks. hvis Finanstilsynet udsteder påbud eller påtaler forhold, der retter sig mod den pågældende. I overensstemmelse med forslaget til bestemmelsens stk. 1, foreslås det, at bestemmelsen udvides til at omfatte udenlandske finansielle virksomheder og udenlandske finansielle holdingvirksomheder med henblik på at give grænseoverskridende finansielle virksomheder samme retsstilling som nationale finansielle virksomheder.

Stk. 4 åbner mulighed for, at Finanstilsynet under særlige omstændigheder tillige kan give kunder m.fl.

en eller flere partsbeføjelser. Der vil være tale om, at det efter omstændighederne vurderes, at kunden skal partshøres, eller der kan gives aktindsigt i de forhold, der vedrører kunden.

Bestemmelsen forudsætter, at der er tale om en sag vedrørende redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet, jf. § 43, god værdipapirhandlerskik, jf. § 3 i lov om værdipapirhandel, eller videregivelse af fortrolige oplysninger, jf. kapitel 9. Der kan kun tillægges partsbeføjelser i sager, som har en direkte og væsentlig betydning for den pågældende.

Partsbeføjelser efter denne bestemmelse kan ikke tilkendes juridiske og fysiske personer, der har partsbeføjelser i medfør af stk. 2 og 3. Finanstilsynet kan tage sager op på basis af en klage, af egen drift eller efter anmodning herom, jf. også bemærkningerne til forslagens § 342. Finanstilsynet vil normalt kun skride ind over for en generel eller principiel adfærd i strid med god praksis eller god værdipapirhandlerskik inden for virksomhedsområdet, hvis der er tale om en praksis fra den finansielle virksomheds side. Tilsvarende gør sig gældende i relation til videregivelsesreglerne.

Enkeltstående tilfælde er således som udgangspunkt ikke tilstrækkeligt til, at Finanstilsynet skrider til handling. Der kan dog forekomme tilfælde, hvor det påklagede forhold kan tages op af tilsynet på baggrund af et enkeltstående tilfælde, forudsat at tilfældet er udtryk for en generel adfærd i strid med redelig forretningsskik, god praksis, god værdipapirhandlerskik inden for virksomhedsområdet eller reglerne om videregivelse af fortrolige oplysninger. Hidtil har bestemmelsen ikke omhandlet videregivelsesreglerne, men da disse sager også kan vedrøre forhold, som har en direkte og væsentlig betydning for en kunde, foreslås bestemmelsen udvidet til også at omfatte denne type sager.

Når Finanstilsynet har taget en sag op vedrørende redelig forretningsskik, god praksis eller god værdipapirhandlerskik inden for virksomhedsområdet, har det tidligere alene været den berørte finansielle virksomhed, som blev inddraget som part i sagen. Da det imidlertid ikke kan afvises, at der i konkrete sager af den her omhandlede beskaffenhed kan være forhold, som har direkte og væsentlig betydning for en kunde m.fl., blev der med denne bestemmelse tillagt tilsynet adgang til - gennem et konkret skøn inden for rammerne af bestemmelsen - at tillægge kunden m.fl. visse partsbeføjelser.

Det forhold, at sagen skal have væsentlig betydning for kunden m.fl., er udtryk for, at der skal indlægges